

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΙ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΪΟΥ 2019
ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΜΑΪΔΩΝΗ**

Ὁ ὁμιλητής μεταξύ τῶν ἄλλων εἶπε:

«Ὅσο παλαιό εἶναι τό πλατάνι, ὅπως ὁ γέρο-πλάτανος αὐτός, καί ὅσο βαθιές εἶναι οἱ ρίζες του, τόσο καί πιό δυνατά καί μεγάλα κλωνάρια ἔχει.

Τό ἐρώτημα εἶναι, γιατί ἕνας τέτοιος λαός σάν τόν ἑλληνικό λαό, πού ἔχει τέτοιες ρίζες καί τέτοιο πολιτισμό, βρίσκεται σέ τέτοια παρακμή;

Δέν ἔχει νέους γιά νά τόν ἀνανεώνουν ἢ γέρασαν καί οἱ μεγάλοι ἀπό τήν ἀμαρτία καί τήν ἀθεΐα;

Χρειάζεται πάντοτε κάποιοι νά θυσιάζονται, γιά νά ξυπνοῦν οἱ ἐπόμενοι;

Καί ἐδῶ ἔχουμε τόσες θυσίες, γιατί δέν ξυπνᾶμε;

Τό μαρτύριο τῶν Ἑξι Παρθενομαρτύρων τοῦ Γεροπλατάνου πού μαρτύρησαν τό 1854 εἶναι ἕνα ξύπνημα γιά τήν ἐποχή τους καί γιά τήν ἐποχή μας.

Κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ Τσάμη Καρατάσου τό 1854 στή Χαλκιδική, στίφη ἀτάκτων Τούρκων ξεκίνησαν ἀπό τήν Θεσσαλονίκη ἐναντίον τῶν Ἐπαναστατῶν τῆς Χαλκιδικῆς.

Μετά τόν Ἅγιο Πρόδρομο στόν Καβρόλακα δόθηκε ἡ μάχη, ὅπου οἱ Τοῦρκοι ὑπό τόν Χασάν Ἀγᾶ νικήθηκαν ἀφήνοντας 65 νεκρούς, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ὑπό τόν Βλαχομιχάλη 1 νεκρό. Οἱ Τοῦρκοι ὑπεχώρησαν καί ἀφοῦ ἀνασυντάχθηκαν στή Γαλάτισσα, ἐφόρμησαν πάλιν ἐναντίον τοῦ Πολυγύρου.

Μετά τήν ὑποχώρηση τοῦ Τσάμη Καρατάσου ἀπό τήν Ὀρμύλια πρὸς τό Ἅγιον Ὄρος, ὑπεχώρησε καί ὁ Βλαχομιχάλης, ἀφήνοντας ἀφύλακτο καί ἀποπράστευτο τόν Πολύγουρο.

Καθώς οἱ Τοῦρκοι ἐπλησίαζαν μέ ἐκδικητικές διαθέσεις βγήκαν οἱ προύχοντες τοῦ Πολυγύρου γιά νά τούς ὑποδεχοῦν καί νά τούς ἀποτρέψουν ἀπό τό ἐγκληματικό σχέδιό τους ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς. Τίποτε τελικά δέν μπόρεσε νά σταματήσει τούς αἰμοδιψεῖς Τούρκους. Στίς 22 Ἀπριλίου 1854 αἰματοκύλησαν τόν Πολύγουρο. Συνέλαβαν τούς 30 προύχοντες καί τούς θανάτωσαν σφαγιάζοντας τους ἕναν-ἕναν. Θρῆνος καί κλαυθμός στόν Πολύγουρο, ἀλλά καί σ' ὅλη τήν Χαλκιδική.

Μετά τήν σφαγή τοῦ Πολυγύρου οἱ ἄτακτοι Τοῦρκοι ξεχύθηκαν στά χωριά τῆς Χαλκιδικῆς καί προξένησαν μεγάλες καταστροφές.

Οἱ ἄτακτοι στράφηκαν καί στά Ζερβοχώρια. Μέ τό ἄκουσμα τοῦ ἐρχομοῦ τῶν σφαγέων τοῦ Πολυγύρου, πολλοί κάτοικοι ἔφυγαν ἀπό τά χωριά.

Οἱ πληροφορίες μᾶς λένε, ὅτι μεγάλη καταστροφή συνέβη εἰς τά Τουπλίκια, δηλ. τόν σημερινό Γεροπλάτανο. Τότε, λέγεται, καταστράφηκε ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ξαναφτιάχθηκε τό 1858. Τότε καί τρεῖς κοπέλες ἀπήχθησαν καί τίς ἔστειλαν στό Λαγκαδά.

Στό Γεροπλάτανο ὁμως διαδραματίσθηκε ἕνα νέο Ζάλογγο, ἕνα νέο Ἀρκάδι, ἕνα νέο Κοῦγκι.

«Ἐπτὰ κοπέλες γιά νά σωθοῦν κλείσθηκαν στό νερόμυλο τοῦ Γεωργίου Τσιάμη, πού βρίσκεται στή βορειοανατολική πλευρά τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ τίς ἀνακάλυψαν οἱ Τοῦρκοι. Τίς πρότειναν νά ἀλλαξοπιστήσουν γιά νά μή τίς κακοποιήσουν. Οἱ ἕξι ἀπό τίς ἐπτὰ προτίμησαν τό μαρτύριο καί κἀκαν ζωντανές μέσα στό μύλο, ὅπου καί σήμερα ἀκόμη φαίνονται τά καμένα ξύλινα ζωνάρια τοῦ ντουβαριοῦ καί οἱ μαυρισμένες ἀπό τή φωτιά πέτρες. Μόνο μιά κοπέλα λιποψύχησε καί παραδόθηκε στούς Τούρκους».

Οἱ πληροφορίες λένε, ὅτι ἡ κοπέλα αὐτή μεταφέρθηκε στά Σανά, ὅπου καί τήν πάντρεψαν μέ Τοῦρκο. Φαίνεται, ὁμως, ὅτι τελικά δέν ἀλλαξοπίστησε. Ἐζησε καί πέθανε χριστιανή.

Είναι δίκαιο νά δοξολογεῖ καθένας μας μυριάδες φορές τόν Κύριο, πού τώρα στους δικούς μας καιρούς φανερώθηκαν στό νοητό στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας κανούργια ἀστέρια, νέες ἀθλήτριες, ἀήττητες ἀγωνίστριες.

Λάμπουν οἱ ὀρθόδοξοι αὐτοῦ τοῦ τόπου ἀπό τίς γλυκύτερες ἀκτῖνες τοῦ μαρτυρίου τῶν ἑξι μαρτύρων, πού κήκαν ζωντανές καί σάν φωτεινές στήλες μᾶς φωτίζουν καί μᾶς καθοδηγοῦν.

Ναί, ἑξι λαμπάδες φωτεινές οἱ ἑξι μάρτυρες πού καιόμενες ἐκεῖ μέσα στό μῦλο φωτίζουν τό χωριό τους καί τόν γύρω τόπο.

Κήκαν σάν τήν Ἁγία Ἀναστασία, σάν τόν Ἅγιο Χαράλαμπο, τόν Ἅγιο Χριστόφορο, τήν Ἀγάπη, Εἰρήνη, Χιονία. Σάν τοὺς 20.000 μάρτυρες πού γιορτάζουμε στίς 28 Δεκεμβρίου, τόν νεομάρτυρα Μαυρουδῆ ἀπ' τήν Γράνιτσα πού κήκε στή Θεσσαλονίκη.

Ὅπως τό κερὶ φωτίζει λιώνοντας, ἔτσι ἔλιωσαν μέσα στό καμίνι τῆς φωτιᾶς καί μᾶς φωτίζουν. Ἐξάφωτη λυχνία, ἡ ἐξάδα τῶν μαρτύρων.

Ὅπως τό χρυσάφι καθαρίζεται μέσα στό καμίνι ἔτσι σήμερα σάν χρυσός καθαρὸς λάμπει σ' αὐτό τόν τόπο τό μαρτύριο τῶν ἑξι παρθένων.

Φωτιά, φῶς καί χρυσάφι.

Πού κήκαν, πού φωτίζουν, πού μᾶς πλουτίζουν.

Ἐξι συγχωριανές. Ἐξι γειτονοποῦλες. Ἐξι φιλενάδες.

Φάνηκαν:

Σ' ἓνα τόπο πού ξέρει νά βγάζει τέτοια ἀναστήματα.

Σ' ἓνα τόπο πού βγάζει μάρτυρες καί ἥρωες.

Σ' ἓνα τόπο πού ἀγίασε ἀπ' τό αἷμα καί τό βάσανό τους.

Αὐτό τόν τόπο τόν στολίζουν, τόν ὁμορφαίνουν.

Φάνηκαν στήν ἐποχή μας.

Σέ μιά ἐποχή πού ἔχει ἀνάγκη ἀπό τέτοια παραδείγματα.

Σέ μιά ἐποχή πού διαλαλεῖται ἡ βρωμιά καί ἡ ἀνηθικότητα, οἱ Ἁγίες προβάλλουν τήν παρθενική τους καθαρότητα.

Σέ μιά ἐποχή πού δειλιάζει νά ὁμολογήσει ἀγάπη καί πίστη στόν Χριστό, οἱ Ἁγίες μᾶς προβάλλουν τήν ὁμολογία καί τό μαρτύριο της.

Ὁ νερόμυλος κήκε μαζί μέ τίς νεομάρτυρες καί σταμάτησε νά ἀλέθει τό σιτάρι· ἄλεσε τά τίμια σώματα τους. Σταμάτησε νά τρέχει τό νερό του καί νά γυρίζει τή ρόδα. Ἐγινε ὁμως πηγή, θερμή πίστη, χάρη, ἀγιότητα, αἰωνιότητα».